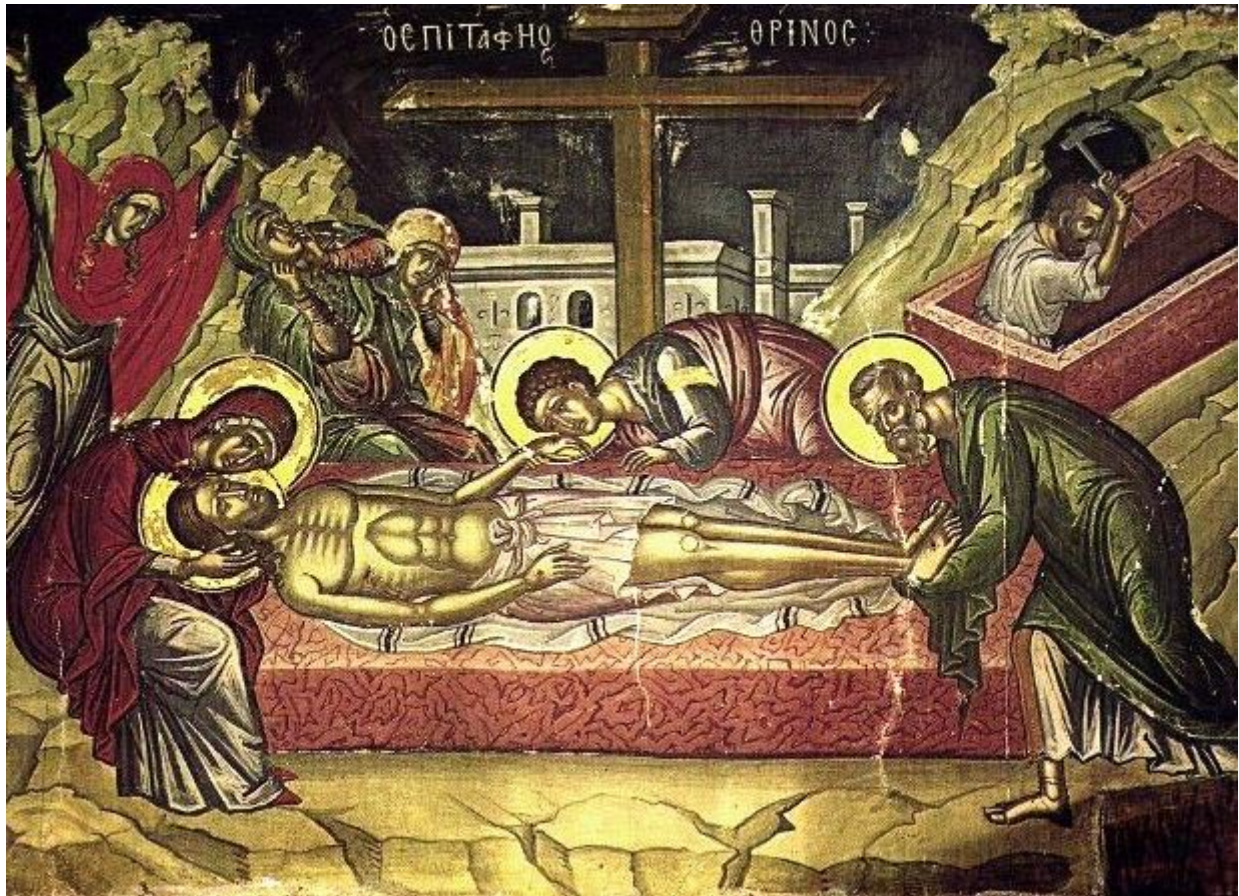

Μεγάλη Παρασκευή

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, Αγία και Μεγάλη Παρασκευή, τα Άγια Πάθη του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού. Σήμερα το πρωί τελείται η ακολουθία των Μεγάλων Δεσποτικών Ωρών, που αναφέρονται στο Δεσπότη Χριστό.

Ακολουθεί ο Εσπερινός της Αποκαθλώσεως από το Σταυρό. Προτού ολοκληρωθεί η ακολουθία, τοποθετείται ο Επιτάφιος στο μέσο του ναού. **Απόψε το βράδυ τελείται ο όρθρος του Μεγάλου Σαββάτου και η περιφορά του Επιταφίου.** Ο Χριστός βρίσκεται στον Άδη και κηρύσσει ανάσταση. Τα εγκώμια είναι προσφιλή στους Χριστιανούς: «Η ζωή εν τάφω κατετέθης, Χριστέ, και αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σην».

Η μοναδική ημέρα του έτους που δεν τελείται Θεία Λειτουργία

Η Μεγάλη Παρασκευή είναι η μοναδική ημέρα του έτους κατά την οποία δεν τελείται Θεία Λειτουργία.

Και αυτό ακόμα δείχνει πως το Ιερό Μυστήριο της Παρουσίας του Χριστού (η Θεία Ευχαριστία) δεν ανήκει στον «κόσμο τούτο», στον κόσμο της αμαρτίας, του σκότους και του θανάτου, αλλά είναι το Μυστήριο του «κόσμου που έρχεται». Μετά τις Ώρες ακολουθεί ο Εσπερινός και στο τέλος γίνεται η Αποκαθήλωση του Κυρίου από το Σταυρό και ο ενταφιασμός Του.

Οι ύμνοι

Οι ύμνοι, στις ακολουθίες αυτές, και τα αναγνώσματα είναι γεμάτα από σοβαρές κατηγορίες εναντίον αυτών που με τη θέληση τους και ελεύθερα αποφάσισαν να φονεύσουν τον Χριστό δικαιολογώντας αυτόν το φόνο με τη θρησκεία τους, την υπακοή στην πολιτεία τους και για λόγους πρακτικούς ή για λόγους επαγγελματικής υπακοής.

Από την άλλη μεριά βλέπουμε, **στους ύμνους της Μεγάλης Παρασκευής**, τη θυσία της αγάπης που προετοιμάζει την τελική νίκη, να είναι επίσης παρούσα εντελώς από την αρχή. Το πρώτο από τα δώδεκα Ευαγγέλια του Όρθρου (Ιω. 13, 31-18, 1) αρχίζει με τη γεμάτη ιεροπρέπεια αναγγελία του Χριστού: «Νυν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ». Στο παρακάτω στιχηρό – ένα από τα τελευταία του Εσπερινού της ημέρας – διαφαίνεται καθαρά η ανατολή του φωτός, ζωντανεύει η ελπίδα και η βεβαιότητα ότι «με το θάνατο θα νικηθεί ο θάνατος...». «Ότε εν τω τάφω τω κενώ, υπέρ του παντός κατετέθης, ο Λυτρωτής του παντός, Άδης ο παγγέλαστος, ιδών σε έπηξεν · οι μοχλοί συνετρίβησαν, εθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ανοίχθησαν, νεκροί ανίσταντο. Τότε ο Αδάμ ευχαρίστως, χαίρων ανεβόα σοι · Δόξα τη συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε».

Η Εβδόμη Ημέρα

Όταν στο τέλος του Εσπερινού μετά την ανάγνωση του Ευαγγελίου και αφού γίνει η αποκαθήλωση, βάζουμε στο κέντρο του ναού τον Επιτάφιο με την εικόνα του Κυρίου στον τάφο, όταν πια η μεγάλη αυτή ημέρα βρίσκεται στο τέλος, ξέρουμε ότι και μεις βρισκόμαστε στο τέλος της μακράς ιστορίας της σωτηρίας και της λύτρωσης. Η Εβδόμη Ημέρα, «Ημέρα της αναπαύσεως», το ευλογημένο Σάββατο έρχεται. Μαζί του έρχεται η αποκάλυψη του Ζωηφόρου Τάφου...

Πρωτοπρεσβυτέρου Αλεξάνδρου Σμέμαν, Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ, Σύντομη λειτουργική εξήγηση των ημερών της Μεγάλης Εβδομάδας. Εκδ. Ακρίτας 1990.